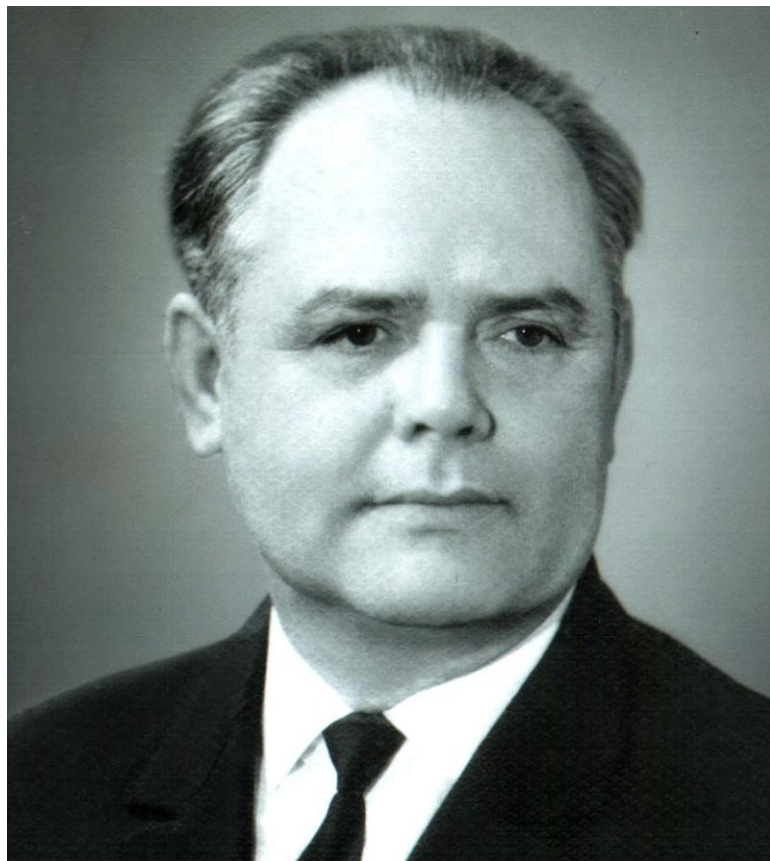

*Ярмолинецька централізована бібліотечна система
Центральна районна бібліотека
Краєзнавчий відділ*

БОГАЧ
ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ
(1918 – 1981)

*Академік-секретар відділення біохімії
фізіології і теоретичної медицини АН УРСР
(до 95-річчя з дня народження)*

Ярмолинці
2013

Народився майбутній академік в селі Стара Соколівка Ярмолинецького району 31 січня 1918 року в багатодітній сім'ї колгоспників. Після успішного закінчення Соколівської семирічної школи продовжив учитися в Ярмолинецькій середній. Перший диплом отримав по закінченні Ніжинського педагогічного інституту у 1937 році. Як кращого випускника Петра Григоровича направили завідуючим навчальною частиною Вороневецької показової середньої школи, що на Вінниччині. Гарячого до науки молодого вчителя з неординарними задумками помітили, і у 1939 році П. Г. Богача запрошують на посаду старшого лаборанта кафедри фізіології людини і тварини Київського держуніверситету.

Плани на майбутнє перервала служба в армії, а потім – війна. За мужність нагородили орденом Червоної Зірки і кількома бойовими медалями. Після важкого поранення вернувся інвалідом.

Працював в апараті Ярмолинецького райкому партії. Але вабила П. Г. Богача наука, в яку він йшов повільно, але впевнено. У 1945 році стає асистентом кафедри фізіології Київського ветеринарного інституту. Згодом стає старшим викладачем на кафедрі фізіології. Викладацьку роботу Богач поєднує з навчанням в аспірантурі. В 1952 захистив кандидатську дисертацію, а в 1960 – докторську. Його

творчий набуток лягає пластами майже в 300 наукових працях, високо оцінених на теренах колишнього Радянського союзу та у світі, позначених премією АН СРСР ім. академіка К. М. Бикова.

Вже доктором наук з 1964 року по 1973 рік очолює кафедру біології. У 1972 році стає проректором інституту і у цьому ж році Петра Григоровича приймає у своє лоно Академія Наук України, де він працює членом-кореспондентом. З 1973 року науковець – фізіолог очолює кафедру фізіології людини і тварини, на якій розпочинав наукову діяльність. А у 1978 році Петро Григорович стає академіком Української Академії Наук.

Працював сам, допомагав іншим. Підсумок вагомий: підготував 4 доктори і 38 кандидатів наук. Орден Трудового Червоного Прапора увінчав багаторічну працю академіка.

Знали вченого і за кордоном. Багато разів виступав на міжнародних симпозіумах і конференціях, засіданнях фізіологічного товариства ім. І. П. Павлова.

Помер 23 червня 1981 року, похований на Байковому цвинтарі у м. Києві.

Література:

1. Богач Петро Григорович // Слободянюк П. Я., Хоптяр Ю. А. Місцеве самоврядування Хмельниччини: Нариси, історії місцевих громад Ярмолинецького району. – Хмельницький, 2004. – С. 300
2. Богач Петро Григорович // Вчені Хмельниччини: Бібліограф. показ. – Хмельницький, 1988 рік. – С. 4
3. Болюк М. Зодчий від науки // Вперед. – 1993. – 12 вересня.
4. Добрянський П. Людина і академік // Вперед. – 2001. – 21 червня.
5. Ругін С. Живий серед живих. // Вперед. – 2001. – 7 липня.
6. Добрянський П. Славний лицар науки // Вперед. – 2008. – 8 лютого.

*Укладач: Москаленко В. М.
Комп'ютерний набір: Посвистак А. Б.
Відповідальний за випуск: Гриб М. А.*